

slutning, som kan samle et Flertal om Foranstaltninger til Gunst for de Erhvervs-grene, som er vanskeligt stillede, men saaledes formet, at man ikke derigennem slaar mere i Stykker for visse Erhverv, end man kan hele for andre.

Det ærede Medlem var inde paa en Skildring af, hvor ønskeligt det vilde være, om man øgede Udstykningsbe-stræbelserne, om man søgte gennemført Grundforbedringsarbejder i langt større Stil, end Tilfældet hidtil har været, og om man søgte at opdyrke Heder i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været. Jeg takker det ærede Medlem for disse Anvisninger, idet jeg samtidig mindes den Velvillie, med hvilken Bestræbelserne for at tilvejebringe Grundforbedringsarbejder gennem Lovforanstaltning blev modtaget fra Socialdemokratiets Side i forrige Rigsdagssamling. Det ærede Medlem vil ganske sikkert erindre den Entusiasme, den Jubel, hvormed man fra socialdemo-kratisk Side modtog Lovforslag, der til-sigtede at tilvejebringe saadanne Vilkaar for Laan til Grundforbedringsarbejder, at disse kunde sættes i Værk i større Stil, og at tilvejebringe saadanne Priskaar for saadanne Arbejders Udførelse, at de kunde tænkes tilvejebragt i større Om-fang, end Tilfældet hidtil har været. Og hvad Udstykningen angaar, vil det være tilstrækkeligt at henvise det ærede Med-lem til den Lovgivning, som herom findes, og til de Midler, som til dette Formaal er stillet til Disposition. Selv den store Gestus, som det ærede Medlem raader over, er dog formentlig ikke stor nok til at afvise disse Beløb som Fedtskillinger, der overfor denne Opgaves Løsning ikke betyder noget væsentligt.

Men, siger saa det ærede Medlem sluttelig, kan der ikke skaffes Arbejde i anderledes Grad, end Tilfældet hidtil har været, maa man i alt Fald kræve helt andre Kaar for de arbejdsløse, en helt anden Behandling af dem, og først og fremmest frabeder det ærede Medlem sig enhver „Uforskammethed“ fra Regeringens Side overfor de arbejdsløse. Jeg synes ikke, det ærede Medlem var saa særlig heldig med Eksempler paa de „Uforskammet-heder“, som skulde være budt de arbejds-løse fra Regeringsmedlemmers Side. Det ærede Medlem citerede en Udtalelse, som jeg havde fremsat, gaaende ud paa, at det var ikke altid, Tallet paa dem, der begæ-rede Understøttelse, dækkede Tallet paa dem, der ønskede Arbejde. Jeg maa ud-tale min dybe Forundring over, at det

ærede Medlem kan betragte dette som en Uforskammethed overfor nogen, thi det er jo dog et Faktum, som det ærede Med-lem ikke skulde forsøge at benægte, og hvis det ærede Medlem vil gøre Forsøget, vil jeg henvise ham til f. Eks. at studere det Resultat, man ovre i Odense i Sommer kom til, da man fra samtlige Partiers Side enedes om at tilvejebringe Midler til Udførelse af Arbejder og ogsaa gav An-visning paa saadanne Arbejder. Det ærede Medlem skulde undersøge, hvor mange der meldte sig for at tage dette Arbejde, og sammenligne dette Tal med dem, der havde meldt sig til Understøttelse, saa vilde det ærede Medlem have en Baggrund for Bedømmelsen af den Udtalelse, som jeg derom har fremsat, og saa vilde det ærede Medlem ogsaa være paa det rene med, at hermed var ingenlunde tilsigtet nogen Uforskammethed overfor nogen, absolut ikke overfor nogen uskyldig arbejds-løs. Og hvad Citatet af en Udtalelse af den højtærede Statsminister angaar, saa skal jeg, da Statsministeren ikke selv kan være til Stede paa Grund af Forhandlinger, han maa deltage i andetsteds, indskrænke mig til at sige til det ærede Medlem, at naar han paastaar, at Arbejds-løsheds-kasserne ingen Sinde har været aabnet for andre end saadanne Personer, som var ar-bejdsvillige, maa det bero paa, at det ærede Medlems Hukommelse ikke slaar til, thi det ærede Medlem bør jo dog forsøge i denne Forbindelse at genkalde i sin Er-inding de Udtryk om visse Personer, for hvem Arbejds-løsheds-kasserne aabnedes i 1917, som det ærede Medlems Partifælle, Hr. Lyngsø, har brugt. Hvis det ærede Medlem vil søge at genkalde dette i sin Erinding, vil han dog formentlig blive klar over, at mellem hans Opfattelse af, hvem det var, man den Gang aabnede Kasserne for, og hans ærede Partifælle Hr. Lyngsøes Opfattelse er der en temmelig dyb Kløft.

Det ærede Medlem siger, at der er anvendt stor Vilkaarlighed ved Afgørelsen af, hvilke Fag der kan faa ekstraordinær Arbejds-løsheds-understøttelse. Men det ærede Medlem ved jo som Medlem af det Udvalg, med hvem Indenrigsmini-steren skal forhandle om Tilstedeværelsen og Omfanget af ekstraordinær Ar-bejds-løsheds, særdeles vel, at det er ganske bestemt udformede Principper, der her følges, hvorved Hovedlinien lægges og den væsentligste Del af Afgørelserne træffes. Det ærede Medlem ved meget vel, at Prin-cippet er dette, at man sammenligner Ar-